

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXI. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Isa. 12. v. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Ita. 12. v. 1.

1. **C**onsidera, quanta fuerit letitia populi Israelitici, cum post longum iter per desertum in summâ aqua penuriâ, denique regionem attingit fontibus irriguam, Elim dictam, ubi quisvis se recreare, refocillare, refrigerare potuit, & haurire, quantum voluit, aqua. & tamen quid sunt fontes Elim, comparati fontibus Calvati? Eò ascende, ubi JESUS Crucifixus de quinque vulneribus continuos fundit rivos gratiarum, & videbis, quanto majorem habeas causam lætandi. Hos fontes oportet in deserto præsentis vitæ tuas esse delicias. Hic ergo quiesce, hic immergere, inebriare, frui, quia ista non est melior regio, quam speres in omni deserto. cura verò præcipue, ut aqua, quam fundunt, haurias, quantum potes, quia non est alia præstantior aqua gratiæ Divinæ. & hæc tamen illorum est aqua, sic dicta mille locis scripturæ, ad exprimendum non tantum copiam, quæ datur, patet, & promptè affluit omnibus, sed admiranda beneficia, quæ affert. Tres sunt qualitates præ alijs beneficia, quas fontana nobis præstat, quod lavet, fecundet, sitim extinguat. & ista sunt totidem præstantiora Gratia beneficia. Cura, ut penitus intelligas, & videbis, num meritò dicatur petendos tibi esse hos fontes Salvatoris, ut lætus inde

haurias: *Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.*

2. Considera, primum fontis beneficium esse lavare; quia aqua conducit ad maculas extirpare, & hoc est, quod primò facit gratia, animæ maculas abstergit: *Esperet super vos aquam mundam, & mundabitur ab omnibus iniquitatibus suis.* Ezech. 36. v. 25. Sed quanto magis lavat gratia quàm aqua. Aqua lavat, omnes abluit sordes, quæ in carne tuâ reperit, sed non facit meliores, quàm essent antè quàm descenderent, quia eas nativo suo limo linquit. Gratia non solum remittit peccata, sed etiam mundiciem, quam post peccatum statu tuo naturali ante peccatum auget alio genere puritatis, immunitatis, quam habet Natura Divina prorsus indebita: *Lavabis me, & super nivem dealbaber.* Ps. 50. v. 11. Aqua lavando purgat maculas, sed non tribuit ullam speciem gratiæ: sed non tribuit ullam speciem gratiæ: Si fœdus sis, talem relinquit, qualem invenerat: si sis pulcher, non meliorem, Gratiæ addit puritatem, quàm habet anima per suas naturales, aliam longè præstantiorem, talem scilicet, quæ sufficiens ingenerandum DEO amorem facit, instar ardentissimi amatoris eam deperit, & ut talem appelleret, bis pulcherram: *Ecce tu pulchra es Amica mea.*

in pulvra a. Cant. 1. v. 12. III.

Aqua lavando paulatim atterit, & debilitat, ita ut si semper esses immerfus in baino, purgatio degeneraret in talem.

Gratia ita lavat animam, ut illam corroboret, eoque magis, quod ita frequentius: *Tu ergo sili mi conparare in gratia.* 2. Tim. 2. v. 1. IV.

Aqua lavando mundat, sed non remanet, una cum sordibus, quas auferat, dissiluit. Gratia ita lavat, ut anima stabiliter inhaereat, sic inhaeret, ut, quicquid agit bonum, cogitationes, verba, opera tibi simul & gratia tribuantur, ius magis gratiae, quam tibi: tam perfecta est unio. *Non ego sed Gratia DEI mecum.* 1. Cor. 15. v. 10. Quod si ita est, an non vides, quanto melius lauet Gratia, quam aqua limpidissima ex omnibus fontibus Elim? Quis ergo dubitet ad hauriendos fontes Salvatoris cum gaudio esse accedendum? *Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.*

3. Considera alterum beneficium esse fontium fecundare, quia illorum aqua conducit ad plantas irrigandas, & hoc est, quod secundo loco praestat gratia, fecundat animas, ita ut semper sint bonorum operum feraces in horto horti aquis irrigui: *Eri:que anima torum quasi Hortus irriguus.* Jer. 31. v. 12. sed quanto melius hoc quoque praestat gratia quam aqua?

I. Aqua fecundat plantas nutriendo dumtaxat vigorem succi vitalis, sed non fecundat, eum dando, si sint steriles, vel reddendo, si aruerunt. Gratia vitam tribuit cunctis Animabus,

quae fructus capaces non sunt, & amissam quoque reddit: *Salvos vos fecit per lavacrum regenerationis, & renovationis Spiritus Sancti, quem effudit in nos abunde per IESUM Christum Salvatorem nostrum.* Tit. 3. v. 5. II.

Aqua fecundat plantas, sed non mutat de malis in bonas, de agrestibus in domesticas, de nocivis in salutare. Gratia facit, ut Anima, quae prius producebat fructus Tartareos, nunc germinat Divinos, repente efficiendo conversiones mirabiles de Saulis in Paulos, ita ut *fructificabant DEO*, qui paulo ante *fructificabant morti.* Rom. 7. v. 4. III. Aqua fecundat plantas sed intra limites virtutis suae naturalis, ita ut malo Citriae non det virtutem germinandi poma Punica; nec Malo Punicae virtutem proferendi poma Citriae. Gratia fecundando animam talem tribuit vigorem, ut fructus proferat nativae suae capacitati longe superiores: *Habetis fructum vestrum in sanctificationem.* Rom. 6. v. 22. IV. Aqua plantas fecundat, sed non dat uni virtutem generandi fructus, quae pollent reliquae, quasi omnes haberet sibi insitas, malos aureas, Punicas, Perficas, Cydonias, Cedros, & quidquid arborum fertilium in eodem horto floret undequaque. Gratia virtutem tribuit adeo nullis circumscriptam limitibus, ut exceptionem non admittat: *In omni opere bono fructificantes.* Coloss. 1. v. 10. ita ut non sit genus ullum boni operis, quod tibi polliceri non perinde possis, ac quivis alius. *omnia possum in eo, quae*

Ianna

Sedon

VII

II

qui me confortat. Philip. 4. v. 13. Quod si ita est, nonne vides, quanto melius Gratia fecundet, quam fontes omnes Elim quantumvis irrigui? quale ergo dubium esse possit ad fontes Salvatoris etiam ex hoc capite veniendum cum júbilo? *Haurietis aquam in gaudio de fontibus Salvatoris.*

4. Considera tertium esse beneficium fontium, sedare sitim. & hoc est, quod tertio loco praestat gratia. sed notandum, animam duplici languere siti posse, unâ malâ, alterâ bonâ. Mala sitis est, cujus causa est dispositio mala, & sic non solum est perniciofa, pestifera, sed oppidò molesta. & talis est sitis, quam patiuntur Lascivi, Avari, Ambitiosi, Vindicativi. & alij his similes operarij iniquitatis, qui pravis suis cupiditatibus litare desiderant. *Anima impij desiderat malum.* Prov. 21. v. 10. bona sitis est, cujus causa est sanitas, & ideo non solum est innoxia, sed & suavis, adeò ut nihil afferat doloris, & si afferat, tam gratum efficit, ut cum nullâ mutaretur illecebrâ Mundi. & talis est sitis animarum, quæ anhelant ad summum Bonum. *Sitivit in te anima mea.* Pl. 62. v. 2. Jam igitur Gratia extinguit sitim malam, accendit bonam. Extinguit malam, quia omnia tollit desideria non modò scelerata, sed & superflua, vel certè ita reprimat, ut non inquietent. *Quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta.* Phil. 3. v. 7. Accendit bonam, quia semper majus inspirat desiderium videndi DEUM,

eum amandi, cum glorificatione fruendi, & æternum cum illo jungendi. *Qui bibunt me, ædificant.* Eccli. 24. v. 29. & quæ tanta virtutis unquam vel utrum veniri possit? Sitis, quam aqua naria sedare potest, nunquam est na (ut adeò in hoc nulla sit comparatio) semper est mala, & vis minimum mali habeat, nisi plus illa, quæ provenit à cibo msto, plurimum denique, quæ admittat procedit. Sed qualis sit illa sitis, equidem sedatur, sed ad breve tempus. *Qui bibit aquam hæc, sitiet iterum.* Jo. 4. facit aliquando, ut redeat reterior, prout in cruditate, vel in accidit, cum potatur in æterno non sic gratia facit, ita sitim extinguit, ut non vexet ampliatem graviter. *Qui biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in æternum.* Jo. 4. nec mirum, quia aqua, quæ sitibundus bibis, subitò evanescit. Gratia stabiliter perseverat cum sua: *Aqua, quam ego dabo ei, quæ est fons aquæ salientis in vitam æternam, quæ sitim pari potest, qui in fons bibeat scaturiginem aquæ, & talis aqua fluat è Paradiso? È Paradiso aqua, quia si tantum ascendat, evadat in vitam æternam; necesse est etiam tantum descendisse; hoc non est proprium aquæ, nequit ascendere, nisi quantum descendit. Et quomodo Gratia ad sedandam sitim longè plus possit, quam aqua gelatissima de fontibus Elim, quodammodo*

quod dubium esse possit, majore etiam
 laetitia ad fontes accedendum Salva-
 toris: *Haurietis aquas in gaudio de
 fontibus Salvatoris.*

Confidera auditis prerogativis
 haurientis aquae tam pretiosae, qualis est
 gaudium utique etiam te cum Samarita-
 na dicitur: *Domine da mihi hanc
 aquam.* sed non est cur hoc dicas, quia
 si aqua ista non abunde affluat, de ne-
 mine nisi de te ipso queri potes. an non
 audis aquam hanc esse fontium, fontium pa-
 tricium, fontium publicorum? *Fons
 patris domus David.* Zach. 13. v. 11.
 Quam ergo exultationem habes, dum
 me quidem tantus pro illa subeundus
 est labor, quantus, ut è puteo haurias?
 & idcirco pura etiam dici: *Haurietis
 aquas in gaudio de fontibus Salvatoris:*
 quis aquae puteales non tam hauriuntur
 in gaudio, quam in labore, in lassitu-
 dine, in defatigatione. in gaudio hauri-
 untur illae, quae de fontibus facile sca-
 turunt: nullo tibi opus labore, nullo
 sudore: quaevis muliercula sufficit ad
 eam copiose hauriendam. Quamvis
 quos nupiam invenies similes fontibus
 Salvatoris? scisne, quid requiratur
 ad obtinendam aquam etiam abun-
 dantem ex hisce fontibus? sufficit eam
 postulare. totus in hoc consistit hauri-
 endi labor, quod toties audisti, ut
 petas. *Omnia, si scires donum DEI,
 tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi
 aquam vivam.* Jo. 4. Ah quanto fontes
 isti magis te sitiunt, quam tu ipsos!
 unde non est quod timeas, ne forte a-
 quam tibi negent, modò tu eam ex a-
 nimo requiras. timendum potius, ne

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

forte ad eam requirendam non satis te
 disponas. quae causa est, cur Christus
 Samaritana non dixerit: *Tu petisses,
 & forsitan DEVS dedisset.* sed dixit:
Tu forsitan petisses, & DEVS dedisset.
 quia tota dubitandi ratio est ex parte
 haurientium, non fontium. Illi po-
 tius perpetuo fluxu continuo te invi-
 tant, ut appropinques, *Qui vult, acci-
 piat aquam vitae gratis.* Apoc. 22. v. 17.
 Itaque ad illos perpetuo confidere sta-
 tue, cum sint fontes tanta virtutis, sem-
 per tecum retine JESUM pro te Cruci-
 fixum, illum invoca, illum adora, am-
 plectere, ex osculare crebro, & quan-
 to potes affectu, quia hinc fluere omne
 debet bonum tuum. quidquid desi-
 derare honorum in hoc mundo potes,
 si sapienter agas, ad tria revocari po-
 test, ut vitia deponas, ut virtutes aquiras,
 ut praeter DEUM in terrâ nihil velis.
 omnia ista tibi dabunt Plaga Sal-
 vatoris. Lavando facient, ut vitia
 deponas. secundando efficiant, ut
 virtutes aquiras. sitim extinguendo
 malam, accendendo bonam, ut aliud
 nolis nisi solum DEUM. Ergo ad
 plagam sacrorum pedum primam pe-
 te gratiam, rogando, ut te lavet. ad
 plagam sacrarum manuum, ut te se-
 cundet. ad plagam sacratissimi Laci-
 ris, ut omnes exinguat terrenos affe-
 ctus. neque dubita certo fore, ut
 cuncta haec tria consequaris, si ea con-
 stanter petas, quia promissum jam fuit,
*Haurietis aquas in gaudio de fontibus
 Salvatoris.*

* * *
 Q

XXII.